

תת"ע 5953/03/17 - מדינת ישראל נגד ליפר טל מאיר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5953-03-17 מדינת ישראל נ' ליפר טל מאיר

לפני כבוד השופטת הגר אדרי

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד לאה נחום

נגד

הנאשם

ליפר טל מאיר

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

לנאשם יוחסה עבירה של אי ציות לתמרור 815, **שמסומן על פני הכביש**, בכך שעבר על שטח ההפרדה המסומן על הכביש, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

המדובר בעבירה מסוג ברירת משפט, בגינה הגיש הנאשם בקשה להישפט.

במועד המענה, כפר הנאשם בעובדות כתב האישום המיוחסות לו וביום 24.5.17 נשמעו בפני הראיות.

מועד האירוע: ביום 30.08.16, שעה 09:53.

מקום האירוע: כביש 20 (איילון), ק"מ 17, סמוך למחלף ארלוזורוב.

מטעם התביעה, העיד עורך הדו"ח, רס"ל רון מטרי, והוגשו באמצעותו המסמכים הבאים:

1. הדו"ח שעל גבו פורטו נסיבות האירוע ותגובת הנאשם (סומן ת/1);

2. תרשים שערך עד התביעה מספר ימים לפני מועד ההוכחות ואשר נועד לתאר את אופן ביצוע העבירה (סומן ת/2);

3. טופס אישורי מסירה (סומן ת/3).

מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו אשר הגיש תמונה של מקום העבירה, תמונה שצילם במועד האירוע (סומן נ/1).

ואלו העובדות הרלוונטיות לביצוע העבירה:

על פי גרסת המאשימה:

ביום 30.8.16, בסמוך לשעה 09:53 בבוקר, נהג הנאשם רכב פרטי מסוג טויוטה בתל אביב, בכביש 20, ק"מ 17. בכיוון נסיעת הנאשם, מסומן על גבי הכביש, שטח הפרדה משורטט בתמרוך 815.

מנסיבות הדו"ח עולה, כי הנאשם נסע על נתיב שלישי מימין מתוך 6 נתיבים, בכביש הכולל נתיבי השתלבות, כאשר שטח ההפרדה היה ממוקם מימין לרכב הנאשם, הנאשם ביצע סטייה ימינה ועלה עם ארבעת גלגלי רכבו על מרכז שטח ההפרדה, תוך שהוא חוצה אותו לרוחבו, יוצא משטח ההפרדה תוך השתלבות בתנועה מימין וחוזר לשטח ההפרדה לבקשת השוטר, אוכף העבירה.

עוד צוין בנסיבות הדו"ח, כי השוטר שמר על קשר עין רצוף מרגע זיהוי העבירה ועד לעצירת הרכב וכי סימני הכביש היו ברורים, תקינים ונראים לעין.

על פי גרסת הנאשם:

הנאשם הציג גרסה אחת אחידה, אשר החלה עם תגובתו הראשונית בדו"ח, המשיכה במועד ההקראה וליוותה אותו לאורך כל ניהול ההוכחות במשפטו. טענתו אחת היא - "לא עברתי על שטח ההפרדה". הנאשם מאשר כי פנה ימינה, על מנת להשתלב במחלף ארלוזורוב אולם עשה כן מלפני תחילת שטח ההפרדה, באזור בו קיימים ריבועים עבים יותר, עוד קודם לתחילת שטח ההפרדה.

לאחר ששמעתי את הצדדים ובחנתי את הראיות שהוגשו, הריני לקבוע כי קיים ספק שהנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

עסקינן במצב של עדות שוטר מול נאשם, כמוה כבחירת גרסה מול גרסה. אל מול עדות השוטר, עמדה בפני עדות הנאשם, אשר דבק בגרסתו, חזר בעקביות על טענותיו, הן בתגובתו הראשונית לדו"ח, הן בישיבת ההקראה והן במהלך שמיעת הראיות בפני, כי לא עבר על שטח ההפרדה. זאת ועוד, הנאשם עמד בחקירה נגדית נמרצת על ידי התובעת, והותיר בי רושם אמין.

התייחסות לתרשים שסומן ת/2:

עד התביעה לא זכר את האירוע וביקש להגיש תרשים שצייר. בתרשים שירטט העד את מיקום שטח ההפרדה, מקום עמידתו ואת מסלול נסיעת הנאשם. התרשים נערך מאוחר למועד העבירה ומבוסס על הנתונים שדלה העד מנסיבות הדו"ח שנרשמו על ידו ולא על זכרונו. התרשים לא מסתמך על המצב העובדתי שהיה נכון למועד ביצוע העבירה ולכן, משקלו הראייתי בהתאם.

שמעתי והתרשמתי מהעדויות ומצאתי את עדותו של הנאשם עדיפה על עדותו של עד התביעה, אשר העלתה סתירות כגון אלו שעלו מת/2: עד התביעה סימן בתרשים את המקום בו לכאורה בוצעה העבירה, דבר שלא עולה בבירור מנסיבות הדו"ח; עד התביעה צייר בתרשים שרכבו של הנאשם נסע באלכסון, דבר שלא עולה מנסיבות הדו"ח.

הנאשם ביקש לעמוד על חקירת עד התביעה בעניין מקום חצייתו את שטח ההפרדה כדלקמן:

עמוד 7, שורה 24 לפרוטוקול מיום 24/5/17:

לשאלה "למה סימנת בת/2 דווקא את המקום הזה שבו עברתי את קו ההפרדה?" השיב העד: "בדרך כלל כשאנחנו עומדים פה, השטח הוא קצת מעוקל, מאיפה שאני עומד, ומשם אני באמת רואה את השטח היותר רחב ולא את תחילתו".

עמוד 7, שורה 27:

לשאלה "אתה בחרת לסמן את זה כאן באופן אקראי?" השיב העד: "אני לא יודע אם עברת כאן או כאן או כאן. אני לא יכול לקבוע איפה בדיוק עברת".

עמוד 8, שורה 8:

לשאלה מדוע צייר העד שרכב הנאשם נסע באלכסון, השיב העד: "כי עברת על השטח, זו העבירה".

עמוד 8, שורה 9:

לשאלה "אתה ראית אותי נוסע באלכסון?", השיב העד: "...כאשר אני אוכף עבירה כזו, לרוב מדובר באנשים שנוסעים על הנתיב הזה, וחוצים את השטח. להגיד שחצית ממזרח באלכסון או שהסטייה פחות חדה, אני לא זוכר את זה, אני מתנצל מראש על החצים".

עינינו הרואות כי גם בהתייחס לתרשים, אותו שרטט העד בעצמו, לא יכול היה להשיב בוודאות היכן חצה הנאשם את שטח ההפרדה. עדותו של עד התביעה, אשר לא ידע לתאר בהחלטיות את המיקום בו עבר הנאשם עם רכבו, הותירה בביהמ"ש ספק סביר, אשר הוביל לתוצאה כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק.

זאת ועוד, דו"ח השוטר אינו מפורט דיו; השוטר העיד בהגינותו שלא יכול לראות את תחילת שטח ההפרדה, לא ציין בבירור מיקום חציית הנאשם את שטח ההפרדה, השוטר לא ציין מה היה המרחק של רכב הנאשם ממנו, שעה שהבחין בעבירה. כעולה מהעדויות, המדובר בשטח הפרדה ארוך יחסית ויש צורך להידרש יותר במדויק למיקום אכיפת העבירה.

מצאתי טעם לפגם בעובדה שהשוטר לא ציין מאיזה מרחק הבחין בעבירה ולמעשה, מה היה המרחק שלו מרכב הנאשם, עת אכף את קיום הוראות התמרור:

· מפנה לשאלת הנאשם את העד בעמוד 7 לפרוטוקול שורה 15:

"מה המרחק שהיה בין הרכב שלי לבין איפה שאתה היית?" השיב העד: "אני לא יודע לאמוד את זה".

· מפנה לשאלת הנאשם את העד בעמ' 8 שורה 4 לפרוטוקול:

"יכול להיות שגם עברתי ממש בקצה, שיש שם שטח רחב מקוקו עדין?" השיב העד: "אני מה שראיתי, עברת במרכז השטח, משהו מולי, אם היית עובר בקצה, אני מתאר שלא הייתי רואה אותך".

· מפנה לעמוד 8, שורה 13:

לשאלת הנאשם: **"האם לא היית צריך לציין בדו"ח באיזה מרחק ראית אותי?" השיב העד: "לא ציינתי בדו"ח".**

הנאשם העיד באופן בטוח כי:

"ברגע שהתחלתי לאותת, התחלתי להשתלב, התנועה הייתה עמוסה באותו יום, היה מאוד צפוף, התנועה השתרכה לאיטה, בהזדמנות הראשונה שהייתה לי פניתי. דרך אגב, היה ניתן לראות את הניידות... חציתי במקום שבו הריבועים היו מקווקים בשולי האי. הוא יכול לראות את הרכב ולא את הקו המקווקו." (ראה עמוד 13, שורה 5 ושורה 15).

לא היה בכוח עדות השוטר לסתור טענתו זו של הנאשם.

היה על עד התביעה לתאר באופן מדויק יותר היכן נעברה העבירה על גבי שטח ההפרדה, תוך כדי ציון מיקום שלו מרכב הנאשם וציון המרחק ממנו הבחין בעבירה. משלא עשה כן, התביעה לא עמדה בנטל ההוכחה המוטל עליה ועל כן הריני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשע"ז, 13 יוני 2017, בהיעדר הצדדים.